

עפ"ג 41584/08/13 - מדינת ישראל נגד יאיר ליזרוביץ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 ינואר 2014

עפ"ג 41584-08-13 מדינת ישראל נ'

ליזרוביץ

לפני:

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט אהרון מקובר

כב' השופטת זהבה בוסתן

מדינת ישראל

המערערת

נגד

יאיר ליזרוביץ

המשיב

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד בר עוז

המשיב ובאת כוחו עו"ד קרן זרקו זמיר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בתיק פלילי 6561-11-11 (בימ"ש השלום בנתניה) בעבירות של הוצאת חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של ₪ 32,735,344 במטרה לסייע לאחר (טישור) להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות, באשר ל - 291 חשבוניות, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הוא כ - 4.5 מיליון ₪ ובעבירות של ניהול פנקסי חשבוניות כוזבים לשימוש במרמה ותחבולה כדי להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות, לגבי 259 תשומות, בסכום כולל של ₪ 32,822,114, כשסכום המע"מ הגלום בהן הוא כ - 4.5 מיליון ₪ נושא שני אישומים.

המשיב נידון ל - 18 חודשי מאסר בפועל, לשנת מאסר על תנאי, ל - 6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום קנס בסך 40,000 ₪ ולחתימה על התחייבות בסכום של 100,000 ₪ בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי קולת עונש המאסר בפועל וב"כ המערערת טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה ביהמ"ש קמא כאשר קבע את מתחם הענישה ההולם לעבירות נושא גזר הדין וכאשר גזר את עונשו של המשיב על פי הרף התחתון של המתחם, במקום לאמץ את מתחם הענישה בן 30 חודשי מאסר ל - 50 חודשי מאסר בפועל לו עתרה

עמוד 1

המערערת. לטענתו בימ"ש קמא שגה כאשר התייחס באופן מוחלט לנסיבותיו האישיות של המשיב, למרות ההלכה הפסוקה לפיה אין בנסיבות אישיות קשות ככל שתהיינה כדי למנוע ענישה מחמירה בעבירות מס.

המערערת טוענת כי בימ"ש קמא לא נתן משקל ראוי לחומרה היתרה במעשי המשיב ולא נתן את המשקל הראוי לפסיקה שהוגשה מטעם המערערת באשר למדיניות הענישה בעבירות של הפצת חשבוניות פיקטיביות. לטענתה, בימ"ש קמא נתן משקל יתר לקולא לעובדה שהמשיב חסר עבר פלילי, למרות שעבירות מסוג אלה שביצע המשיב מבוצעות בד"כ על ידי אנשים נורמטיביים.

עוד טוענת המערערת כי שגה בימ"ש קמא בכך ששקל לקולא את מצבו הכלכלי והמשפחתי של המשיב ואת הנסיבות האחרות כפי שפורטו בתסקיר המבחן שהיה בפניו לפיהן המשיב נפל קורבן למעשה מרמה של אחר ולא היה מודע לתכנית הפלילית שהגה אותו אחר, וזאת בניגוד למה שקבע בגזר הדין על פי החלק הכללי של כתב האישום בו הודה המשיב.

ב"כ המשיב מתנגדת להחמרה בעונש המאסר בפועל שהוטל על המשיב וטוענת כי ביהמ"ש קמא לקח בחשבון את כל השיקולים הראויים לקביעת מתחם הענישה ולקביעת עונשו של המשיב ברף התחתון של אותו מתחם.

לטענתה, בימ"ש קמא התחשב, ובצדק, בכך שהמשיב לא היה העבריין העיקרי אלא היה שותף לתכנית פלילית שנרקמה על ידי אחר ולא נהנה בעצמו מכספי המע"מ שלא הועברו למדינה אלא קיבל שכר מאותו טישלר בגין מעשיו נושא כתב האישום שבו הודה.

לטענת ב"כ המשיב צדק בימ"ש קמא כאשר התחשב בנסיבותיו האישיות של המשיב, במצבו הכלכלי שגרם לו לעבור את העבירות נושא גזר הדין, ובהודאתו ואין ללמוד גזירה שווה מהתקדימים שצוטטו בפני בימ"ש קמא ובפנינו על ידי ב"כ המערערת, שכן באותם מקרים מדובר היה במעשים ובמערערים שמצבם היה שונה תכלית השינוי ממצבו של המשיב בכל הקשור לחומרת המעשים ולעבר הפלילי.

כך גם לטענת ב"כ המשיב אין לגזור גזירה שווה מעונשי המאסר שהוטלו על טישלר וגלסמן, שותפיו של המשיב לביצוע המעשים, על עונש המאסר שמן הראוי להטיל על המשיב, שכן מעשיהם היו חמורים יותר והיה להם עבר פלילי, בעוד למשיב אין כזה.

עיון בגזה"ד של ביהמ"ש קמא מעלה כי הוא אכן התייחס בחומרה להתנהגותו של המשיב וברישא הדיון עמד על ההתייחסות החמורה של בתי המשפט לעבירות מס בכלל ולעבירות של חשבוניות פיקטיביות בפרט, שכן בעבירות אלה טמונים אלמנטים של מרמה וגניבה מקופת הציבור.

כך גם לא התעלם בימ"ש קמא מההלכה הפסוקה לפיה אין בנסיבות אישיות קשות כדי למלט נאשמים בעבירות מס מריצוי עונשי מאסר בפועל ומענישה מחמירה.

בימ"ש קמא אף קבע נכונה את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מהפצת חשבוניות פיקטיביות, במיוחד כאשר מדובר בסכום מע"מ של כ - 4.5 מיליון ₪, וכך בוודאי כאשר מדובר בסכום מע"מ של כ - 9 מיליון ₪ כפי שנטען על ידי

המערכת בפנינו.

בימ"ש קמא לא התעלם מעונשי המאסר בפועל שהוטלו על שותפיו של המשיב בביצוע העבירות ובצדק דחה את טענת באת כוחו לפיה המשיב היה "איש קש" או "קוף", שכן על פי עובדות שני האישומים עולה כי אמנם המשיב לא היה מודע מיד לתכנית הפלילית שרקמו שותפיו בסיועו הפעיל, אך מיד לאחר מכן היה מודע לכך שהוא מעורב בפעילות פלילית ונתן ידו לאותה פעילות במהלך שלוש שנים, במהלכן קיבל משכורת מטישלה עבור שותפותו למעשי המרמה שביצע.

לאור כל האמור לעיל, מתחם הענישה שקבע בימ"ש קמא בהתחשב בנסיבות ביצוע המעשים על ידי המשיב, גם אם לקח בחשבון לקולא את שנאמר לעיל, איננו הולם את מדיניות הענישה הנוהגת לגבי הפצת חשבוניות פיקטיביות ואיננה עולה בקנה אחד עם הנסיבות לחומרה שהוא עצמו פירט בגזר הדין.

לדעתנו מתחם הענישה הראוי בגין המעשים נושא גזר הדין הוא בין 30 חודשי מאסר לבין 48 חודשי מאסר בפועל וגם אם צדק בימ"ש קמא כאשר, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, קבע את מקומו של המשיב במתחם הענישה ברף התחתון של אותו מתחם, הרי עונש מאסר בפועל לתקופה של 18 חודש סוטה ממדיניות הענישה ומצדיק התערבותה של ערכאת ערעור.

איננו מתעלמים מהשוני בין נסיבות מעשיו של המשיב ועברו הנקי לעומת נסיבות מעשיהם של טישלה וגלסמן ועברם הפלילי, אך גם בהתחשב בשוני האמור יש בהפרש הענישה כפי שנפסק על ידי בימ"ש קמא בין עונשו של המשיב לבין עונשיהם כדי להצדיק התערבותה של ערכאת ערעור מכוח הכלל של "אחידות הענישה".

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומחליטים כי המערער ירצה 30 חודשי מאסר, וזאת כאשר אנו מביאים בחשבון את הכלל לפיו ערכאת ערעור איננה ממצה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו.

יתר חלקי גזה"ד בתיק פלילי 6561-11-11 (בימ"ש שלום בנתניה) יעמדו בתוקפם.

**ניתן והודע היום כ"ה שבט
תשע"ד, 26/01/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.
אברהם טל, סג"נ
אב"ד**

אהרון מקובר, שופט זהבה בוסתן, שופטת